

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eusebio Episcopo. 215.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

inquam illo in huiusmodi rebus pugile, ac victore.

Sofandro. 213.

Matrimonij vinculo astrictus fuisti. Hoc autem Dominus conducibiliter, atque ad animæ utilitatem accommodatè soluit. Neque enim quicquam eorum, quæ ab eo fiunt, commodi ac lucri expers est. Quoniam igitur mundanam, ac non diuinam, solitudinem habet vitæ societas, solutus
1. Cor. 7. es ab vxore, noli quærere vxorem: ne te mulieris venenum corrumpat, ad alterum voluptatis congressum te tanquam præstigiis quibusdam illiciens, carnalesque blâditias, atque inutiles curas & suspiciones docens. Verùm ad montem nostrum, vt animæ tuæ salutem consulas, te confer.

Domitio. 214.

Non cuiusvis est, heus tu, dogmatisten agere: quandoquidem nec omnium purpuram gestare. Quocirca cum non omnes purpura vtantur, ac præsertim pauperes (vt qui alioqui Imperatoris maiestati contumeliam inferant, remque præcellentem vilem & abiectam reddant) abstineas velim ab ecclesiæ minimè congruentibus disputationibus, quæ nullam auditoribus utilitatem afferunt, verùm religionem nostram in contumeliam trahunt, infensibilesque atque infestos nobis hæreticos, non aduersum te, atque ad te accusandum & infectandum flectunt, verùm ad pietatem conuitis & maledictis incessendam extimulant. Non enim infcitiam tuam perspicunt: verùm pia doctrinæ imbecillitatem risui ac ludibrio habent.

Eusebio Episcopo. 215.

Vt ornatus studiosum elegantia vestitiū
Psal. 24. decet: ita in te illud Psalmistæ accommodè conferri potest, confundantur iniquè agentes superuacue. Patfactis enim ianuis ac quæstuum faciendorum rationibus, tu quidem hoc nomine rationes reddes, aliis autem opes aggeris, quibus quæ-

ρον πλέοντος Παύλου, τῶ γενναίως ἰστων παλαιστοῦ καὶ νικηφόρου.

Σωζάνδρω. σιγ.

Ἐχεις μὲν δεσμόν τιῶ σωφείας ἔλυσε δὲ ταύτην ὁ κλέριος συμφερόντος καὶ ψυχοφελούς, ἔδδεν γὰρ ἔστιν ἀκέρδης τῆς αἰτῆς ἔπειδὴ ποίνω μέμνηται ἔχει κοσμικὴν ἀλλ' ἔχει κινήσιν ἢ συμβίωσις, λήλυσαι ἀπὸ γυναικὸς μὴ ζητεῖ γυνῆκα, μὴ πρὸς σε ἰδὲ γυναικὸς φαρμακείωσι, πρὸς ἑτέραν ζητεῖων σωφείωσιν ἢ διπαθείας, καὶ σαρκικὰς διδασκαλικολακείας, καὶ ἀνοήτους φροντίδας καὶ ὑπονοίας. ἀλλὰ σὺ ζῶν σὺ εἶ τιῶ σαυτῶ ψυχῆν πρὸς τὸ κρείτερον ὄρος.

Δομπίω. σιδ.

Οὐ πάντως ἔστιν, ὡς ἔπος, τὸ δογματίζειν, ἔπειδὴ ἔδδεν πάντες ἀλεργροφοῦσιν. Οὐκοῦν εἰ σκείνοις ἔχει κερηται πάντες, καὶ μάλιστα πτωχοί, ὡς εἰς τὸ κράτος ὑβελίζοντες, καὶ εἰς εὐτέλειαν τιῶ ὑπεροχῆν κατασύροντες, φείσασιν τῆς ἀσχεπῶν τῆς σκληροσίας λήρων, ἔδδεν τοῖς ἀκραταῖς κέρδος φερόντων, ἀλλ' εἰς ὑβελίαν τῆς θεροκείας ἐλκόντων, καὶ τοὺς δυσμενεῖς ἡμῶν ἀρεσιώτας, οὐ πρὸς σε καὶ τιῶ κατὰ σοῦ κατηγροῖαν κλιόντων, ἀλλὰ πρὸς λοιδορεῖαν τῆς εὐσεβείας ἐρεθιζόντων, οὐ γὰρ τιῶ σὴν ἀμαθίαν συνοροῦσιν, ἀλλ' σκείνης ἀσθενείας ἀδύναται καταγελοῦσιν.

Εὐσεβίω ἑπισκόπω. σιδ.

Ὡς φιλοκόσμη εὐσχεπεία ἱματίων, ἔγω σοι τὸ ψαλμικὸν ἐφαρμάζει, ἀχρηθῆσασιν οἱ ἀνομούτες ἀφρακῆς θύρας γὰρ καὶ τρῶπες καρδῶν ὑπανοίξας, οὐ μὲν τὰς ἐπ' αἰτοῖς ἀποτίσας εὐθυίας, ἑτέροις δὲ Ἰησαυείζεις τοὺς πόρους, οἷς πλέοντας καὶ σαυτῶ τιμω-
είας

είας σαρύεις· εἰ πίνω βύλοιο κα-
κείνας καὶ ἑαυτὸν τῷ πυρὸς ἀπαλλά-
ξαι, πολλοὶ σὲ Δάζαροι κυκλοῦσιν· εἰς
αὐτοὺς πλὴν φλόγα τῆς χρημάτων
Σκίτιναξον, καὶ μετ' αὐτῶν Σκίσιε
κληρονομίσεις ἀνάψυξιν.

Ζηνωνι πρεσβυτέρω. σιγ.

Εδέξαμεθα τὸ ἱμάτιον, καὶ χιτῶνα
πεπόμφαμεν, καὶ σοὶ πάνυ εὐχαιρή-
σαιμεν, τὸ ἐν ἡμέρῃ ἀπατήσαντι σκί-
πασμα, ὅτι τὸν νόμον τῆς Βαπτιστῆς ἐ-
πληρώσαιμεν, δύο χιτῶνας ὅκ' ἔχο-
ντες· καὶ εἰ μὴ δόθειν τῷ χιτῶνι, ἀμ-
φοτέροι περὶ ἄχαιμν χιτῶνας, ἐγὼ
θαλπύμενος, τῷ χιτῶνι, καὶ Σκίσιε τῷ
τριχίνῳ πλὴν γύμωνσι τιμῆς. εἰ δὲ καὶ
τουτων μέλλοις, ὡς τὰ πρῶτα ἀγίων τη-
ρεῖν, ἐμὲ μὴ εἰς Σπύργωσιν ἀθήσεις,
ἐλεγχον ἑμαυτῷ πλὴν συνείδησιν ἔχο-
ντα· πάλιν δὲ πέμψας, πάλιν ἀπήτησες·
ἡμεῖς δὲ ἐδῶσαμεν.

Τῷ αὐτῷ. σιγ.

Εἰ ἐλπίδι τῇ τὰ πάντα συνεχρό-
σῃ, ὡς τὸ πρῶτον ἐώραξας, καὶ
πίστει ἐτόλμησας τὰ ἡμῶν ὑπαρά-
ροντα, ὄναρο τῆς σωθέσεως, πολλὰ
κίς ἡμῶν ἀειτέλλον καὶ κοινωνῶν
ταῖς χρείαις ἡμῶν φιλοτίμως, καὶ ἑ-
ροῖς ἔλεος παρέκείεις ἐν Σκίσιε τῇ
ἡμέρᾳ.

Τιμοθέῳ ἀναγιώστῃ. σιγ.

Τῷ θεαπέσις Δανιὴλ ἡ ἀειβόητος
ὄρασις, πλὴν Αἰουλέων καὶ Μήδων καὶ
Μακεδόνων Βασιλείων, ὡς μανσεῖδ' ἢ
ἐξ εἰς ἐκάστην ἔθνος συντεταγμένην,
ἐπὶ καὶ θεῶν παρέκείσε· πλὴν μὴ ἄρ-
κτω, πλὴν δὲ λεάνῃ, πλὴν δὲ ἐτέρας
παρδάλει· πλὴν δὲ τετάρτῳ ὄρα-
σιν, ἡμέρον φοβερόν, καὶ ἀεισιτῶς ἐκ-
θαμβῶν ἔχουσαν, ὁδοῦσι σιδηροῖς ἡρ-

admodum & tibi plures cruciatus accu-
mulas. Quocirca si tibi cordi est, & illos, *Luc. 16.*
& teipsum igni eximere, multi te Lazari
circundant: In eos pecuniarum flammam
excute: & cum his illic refrigerationem ac
foliatium consequeris.

Zenoni Presbytero. 216.

Pallium accepimus: ac tunicam misi-
mus. Tibique ingentes gratias habemus,
qui indumentum vnum a nobis postula-
ris, quando quidem Baptista legem exple-
uimus, duas tunicas non habentes. Ac si-
quidem egenti cuiquam detur, bene atque *Luc. 3:*
commodè cum vitroque nostrum actum
fuerit: mecum nimirum qui nouo indu-
mento corpus foueam: cum illo autem,
qui pannosa tunica nuditati suæ consulat.
Sin autem hanc quoque, vt quorundam
sanctorum virorum supellectilem seruat-
urus es, me quidem in summam mei diffi-
dentiam coniciēs, vt qui cōscientiæ meæ
testimonio conuincar: tu autem si rursum
ad nos miseris, rursumq; postularis, haud-
quaquam tamen a nobis accipies.

Eidem. 217.

Si ea spe fretus, quæ omnia continet, ad
huiusmodi rem oculos coniecisti, ac fide
ea aggressus es, quæ modulum nostrum
superant, fruere sanè isto animi instituto,
sæpius nos vestiens, ac nobis ea, quæ opus
sunt, liberaliter atque copiosè impertiens.
Atque vtinam in die illa misericordiam a
Domino nanciscaris.

Timotheo Lectori. 218.

Diuini viri Danielis illa celebris atque *Daniel.*
hominum sermone peruulgata visio, Assy-
riorum, & Medorum, ac Macedonum re-
gnum, vt vniufmodi, atque ex vna quod-
que natione conflatum, vni belluæ com-
parauit, aliud nimirum vrsæ, aliud leonæ,
aliud pardo. Quarta autem visio, hoc est,
horrenda bellua, vt pote ingentem stuporè
afferens, ferreis dentibus septa, arcisque